

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἡ δὲ αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Σεβρίου 1897· καὶ
ἀρτίζουν οἱ αἰτούντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομητὰ νὰ
ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διά-
στημα μόνον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρω-
τικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ πενταετίας συνηγορεῖ
ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀ-
πανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

περίεστη σήμερον εἰς τὴν

Ἡ Ἑλλάς μᾶλλον ἐξουτελιστικὴν θέσιν
καὶ δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ ἱστο-
ρίᾳ γεγονὸς προσομοιάζον αὐτῇ. Ἑλλὰς πλέον
ἐλευθερά, Ἑλλὰς διεκδικούσα τὰ δίκαια τοῦ
Ἑλληνισμοῦ, Ἑλλὰς ἰδεώδης συγκεντρουσα τὰ
ὄνειρα καὶ τὰς ἐλπίδας τῶν ἀπανταχοῦ γῆς διε-
σπαρμένων ἀδελφῶν ἡμῶν δὲν ὑπάρχει· ἐκ-
πνέει καὶ οἱ νεκροθάπται εἶνε ἔτοιμοι παρὰ τὴν
τάφρον ἢ ἐπὶ ἔτη ἐβδομήκοντα ἡγωνίσθησαν
ὅπως ἀνορύξωσι. Μετ' ὀλίγον 207 νεκροθάπται,
πατέρες καλούμενοι τοῦ ἔθνους, κυρίως ὁμῶς
καταστροφεῖς αὐτοῦ, μετ' ἐνὸς ἱεροκέρκυρος φυγο-
μαχίσαντος καὶ αὐτοῦ κατὰ τὰς κρίσιμώτερας
περιστάσεις, θὰ ἀνακηρύξωσι τὴν κατάλυσιν τῆς
ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος καὶ πανηγυρικῶς θὰ
ὑποδουλώσωσιν αὐτὴν εἰς τοὺς Ἑβραίους δα-
νειστάς.

Δυστυχῆς Ἑλλὰς!

Οὐδεὶς κατὰ τὴν ἐπιτακτικῶς κρίσιν καὶ
ὀλεθρίαν ταύτην στιγμὴν ἐκβάλλει κραυγὴν ὀ-
δύνης, οὐδεὶς τείνει χεῖρα βοηθείας· τὰ τέκνα
σου αὐτὰ παραχαλίσθεντα καὶ ὑπόλως ποτι-
σθέντα μετ' ὀλίγον, εἶνε ἔτοιμα νὰ ρίψωσι τὸ πρῶ-
τον χῶμα ἐπὶ τοῦ τάφου σου καὶ σὲ καταδι-
κῶσιν εἰς αἰώνιον ὕπνον νομίζοντα ὅτι οὕτω
ἀπαλλάσσονται τῆς ἱεραιμῶς καταστάσεως καὶ
θεραπεύουσιν τὰς ἀνογιείσας πληγὰς· ἐνῶ τὰ ἀν-
τίθετα ὅλως θὰ συμβῶσιν.

Ἐλπίς οὐδεμία ὑπελείφθη ὅτι θὰ ἀποσοβῇ
ὁ κίνδυνος ὁ ἀπειλῶν τὴν πατρίδα ἡμῶν. Ἐξ
ἐναντίας μετὰ θετικότητος ἀνῆγγειλιν ὁ κ. πρω-
θυπουργὸς ὅτι Ἀγγλία καὶ Γερμανία συνεφώ-
νησαν νὰ ἐκκενωθῇ ἡ Θεσσαλία ἕνα μῆνα ἀφ'
τῆς ἡμέρας ἡ ἐλληνικὴ Βουλὴ ὑποδείξῃ τὰς προ-
σόδους, αἵτινες θὰ δοθῶσιν ὡς ἐγγυήσις διὰ τῶν
πολεμικῆς ἀποζημιώσεως. Τοῦτο μεθερμηνεύμε-
νον σημαίνει ὅτι ἡ Εὐρώπη ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ
τὸν ἐλεγχον ἐπὶ τῶν οικονομικῶν τῆς Ἑλλάδος
περιορίζουσα τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἐλληνικοῦ
κράτους, μεταβάλλουσα εἰς κυβερνητικὸν ὑποτέλῃς
ὡς ἡ ἡγεμονία τῆς Αἰγύπτου· ὅτι δὲ ἡ κυβέρ-
νησις καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπεδέχθησαν τὸν ἐλεγχον
ἀποδεικνύεται πασιφανῶς ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι
θὰ καλέσωσι τὴν Βουλὴν νὰ ὑποβάλωσιν εἰς
τὴν ἐγκρίσιν αὐτῆς τὴν ὑποδουλώσιν τῆς Ἑλ-
λάδος ὑπὸ τὸν ψευδῆ τύπον «παραχωρήσεως
προσόδων πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δανεισμάτων».

Δὲν ἠδυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι, πρωθυ-
πουργοῦντος τοῦ κ. Δημ. Ράλλη, ὅστις εἶχεν
ὑπολειφθῇ εἰς τὸ ἀτυχές τοῦτο ἔθνος ὡς ἡ τε-
λευταία σάνις τῆς σωτηρίας, ἐμέλλομεν τοιαῦτα
νὰ ἴδωμεν διαπραττόμενα κατὰ τῆς ἀνεξαρτη-
σίας τοῦ ἔθνους· ἐνθυμούμεθα ὅτι, ὅταν ἐπανήλ-
θεν ἐκ Θεσσαλίας φέρων ἐπ' ὤμου τὸ ὄπλον καὶ
ἀγανακτῶν διὰ τὰ ἀτυχήματα, ἠκούσαμεν ἀπὸ

τὸ στόμα αὐτοῦ λόγους ἐνθαρρυντικούς, ἠκούσα-
μεν ὅτι ἡ πτώσις τῆς Λακρίσης ἡδύνατο νὰ ἀ-
νορθωθῇ διὰ ταχείας καὶ σκοπίμου πολεμικῆς
ἐνεργείας. Τοὺς λόγους τοὺτους ἐπανέλαβεν ἐ-
νώπιον τοῦ βασιλέως ὅστις καὶ τῷ ἀνέθηκε τὸν
σχηματισμὸν τῆς κυβερνήσεως. Ἀτυχῶς δὲν
γνωρίζομεν τὰ αἷτια διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἐπληθ-
θεύσαν οἱ λόγοι τοῦ κ. Ράλλη, εἰς τοὺς ὁποίους
πιστεύσαντες καὶ ἡμεῖς ἀπῆλθομεν εἰς τὸ πεδὶον
τῆς μάχης. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μόνον γνωρίζομεν
εἶνε ὅτι, ὅτε ἐπανήλθομεν εἰς Ἀθήνας, ἐπληρο-
φορήθημεν ὅτι ἀπὸ τὴν Λάρισσαν οἱ Τούρκοι εἰ-
χον κατέλθει εἰς Φάρσαλα καὶ ἀφοῦ ἐξεπόρθησαν
τὸ ἰσχυρὸν προπύργιον, τὸν Δρυμόν ἡτοιμά-
ζοντο νὰ περάνωσι τὸ ἔργον αὐτῶν εἰς Θεμο-
πύλας καὶ βαδίσωσι πρὸς τὸ κλεινὸν τῆς Παλ-
λάδος ἄστυ, νὰ χαλεπώσιν τὸν τῶς πρωθυ-
πουργὸν κ. Δηλιγιάννην καὶ τὴν Α. Μ. τὸν
βασιλέα Γεώργιον καὶ ὑποβάλωσι τὰ σέβη των
καὶ τὰς εὐχαριστήσεις των, διότι δὲν ἐπραγμα-
τοποιήσαν τὰς πρὸ τοῦ πολέμου ἀπειλάς, οὕτε
συνήγαγον εἰς τὸ στρατόπεδον τὰς τριακοσίας
χιλιάδας Ἑλλήνων.

Καὶ ἄλλα πολλὰ δὲν ἠδυνάμεθα νὰ πιστεύ-
σωμεν ὅτι ἤθελεν ἀποδεχθῇ ἡ εὐγενὴς ψυχὴ
τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, οὕτε ὑπογράψῃ ἡ χεὶρ
αὐτοῦ. Ἐν τούτοις παριστάμεθα εἰς τὴν ἀνάγκη
νὰ ἀναφωνήσωμεν:

Ἡ Ἑλλὰς ἀπωλέσθη! Ἡ Ἑλλὰς ὑπεδου-
λώθη!

Πότε; κατόπιν ἐλευθερίας ἐβδομήκοντα ἐ-
τῶν, ὅτε ἤλπιζε νὰ ἐκτείνῃ τοὺς βραχίονας
αὐτῆς πρὸς τὴν Πίνδον, πρὸς τὰ ἀπώτατα τῆς
Θράκης καὶ Μακεδονίας πεδία, πρὸς τὰς καλ-
λιμόρφους ἐλληνίδας νήσους, αἵτινες ἀναμένουν
νὰ ἀκούσωσι τὴν λῆξιν τῶν δεινῶν καὶ τὴν
προσάρτησιν αὐτῶν.

Ἀπωλέσθη ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος καὶ
ὁ κ. Ράλης, ὅστις πολλὰ ὑπέσχετο, δὲν ἐγκα-
τέλειψε τὸ πρωθυπουργικὸν χαρτοφυλάκιον, δὲν
ἐκάλεσε τὸν λαὸν νὰ εἴπῃ εἰς αὐτὸν τὴν ἐκταί-
νετο ἐν Εὐρώπῃ ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀνακτο-
βουλίων εἰς ἃ ἐνεπιστάθη τὴν μεσολάβησιν·
ἀλλὰ ἀψήφῶν τὰ πάντα καὶ λησμονῶν τὰ
ἐπηγγελμένα ἐτοιμάζεται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν
ἐγκρίσιν μῆς Βουλῆς τὴν καταστροφὴν τῆς πα-
τρίδος. Αὕτη δὲ πλήρης ὑπάρχει βεβαιότης ὅτι
θὰ ἐγκρίνῃ τὰς προτάσεις τῆς Κυβερνήσεως
καὶ θὰ ψηφίσῃ τὸν ἐλεγχον ὅπως ἐψήφισε τυ-
φλῶς τόσα ἄλλα ἀνόητα καὶ ὀλέθρια.

Λοιπὸν, κύριε πρωθυπουργέ! ἔχομεν ἐπὶ τῶν
ἡμερῶν σας 1) ὑποδουλώσιν τῆς Ἑλλάδος γε-
νικὴν· 2) ἀπώλειαν τῶν ἐπικαιροτέρων σημείων
τῶν Θεσσαλικῶν συνόρων εἰς τρόπον ὥστε οἱ
Τούρκοι νὰ ἔρχωνται, ὅποταν βούλωνται, ἐντὸς
δύο ὥρων εἰς τὴν Λάρισσαν καὶ 3) πληρωμὴν
πολεμικῆς ἀποζημιώσεως ἐκ 4 ἑκατομ. λιρῶν,
ἤτοι 200 ἑκατ. δραχμῶν περίπου.

Καὶ νομίζετε ὅτι ἀποδεχόμενοι ταῦτα σώ-
ζετε τὴν Ἑλλάδα; νομίζετε ὅτι προσφέρετε
ὑπηρεσίας τῇ πατρίδι ἀποδεχόμενοι τοιοῦτους
καταστρεπτικούς καὶ ἐξουτελιστικούς ὅρους; νο-
μίζετε ὅτι ἐπιτελεῖτε ἔργον φιλοπατρίδος πολι-
τικοῦ κατόπιν ὧν τούτων καθήμενοι εἰς τὸ
προεδρικὸν ἐδῶλιον;

Ἄλλην καταστροφὴν ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τὴν
συντελεσθεῖσαν ἤδη δὲν δύναται νὰ δεχθῇ. Ἀρ-
κοῦν ὅσα ἐπαθε, ἀρκοῦν τὰ θύματα τοῦ πολέ-
μου καὶ αἱ δαπάναι. Ἄν πρόκειται καὶ ὅτε-

ρον ἀπὸ τὰς θυσίας ταύτας καὶ τὰ παθήματα
νὰ ὑποδουλώσῃτε σύμπασαν τὴν Ἑλλάδα καὶ
νὰ καταστρέψῃτε οὕτω ὀλόκληρον τὸν Ἑλλη-
νισμόν μὴ κλείσητε τὴν εἰρήνην, μὴ ἀποφασί-
σητε τίποτε. Εἰπατέ εἰς τοὺς Θεσσαλοὺς ὅτι
τὸν ἐχθρὸν ἐκ τῆς πατρίδος των θὰ ἐκδιώξῃτε
διὰ τῶν ὀπλων, ὅτι θὰ διεκδικήσητε πρὸς αὐτὸν
ἐκ νέου τὰς δάφνας τοῦ πολέμου καὶ καλέσητε
σεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς πάντα πλοῦσιον Ἑλλήνα
νὰ ἀνοίξῃ τὸ βελάντιόν του, πάντα πολίτην,
δυνάμενον νὰ φέρῃ ὄπλα, νὰ σπεύσῃ ἐνταῦθα.

Πρὸ ἡμερῶν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων γρά-
φοντες ἐνουθετοῦμεν τοὺς φιλοπολέμους νὰ κα-
ταπνίσωσι τὰ πατριωτικὰ αὐτῶν αἰσθήματα
καὶ νὰ σκεφθῶσι μόνον πῶς νὰ βοηθήσωσι τὴν
Κυβέρνησιν νὰ ἐξαγάγῃ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὰς δυσχε-
ρείας καὶ συντελέσῃ ταχέως τὴν εἰρήνην. Ἀ-
ναγκαζόμεθα δὲ ν' ἀπαρνηθῶμεν ἑαυτοὺς καὶ νὰ
ἀνακαλέσωμεν τὰς νοθεσίας ἐκείνας, διότι ὅτε
ἐγράφομεν διαλαλεῖτο ὅτι μόνον περὶ πολεμικῆς
ἀποζημιώσεως ἐπρόκειτο.

Δὲν ἠθέλομεν διστάσει νὰ συνηγορήσωμεν καὶ
ὑπὲρ τοῦ ἐλέγχου ἂν, ὡς νομίζουσι τινες, οὕτος
ἐπρόκειτο νὰ βελτιώσῃ τὴν θέσιν τοῦ Κράτους,
καὶ περιορίσῃ τὰς καταχρήσεις, καὶ ἐπιφέρῃ
γενικὴν ἀναμόρφωσιν εἰς τὴν διοίκησιν, τὴν δι-
καιοσύνην, τὴν παιδείαν, τὸ ἐμπόριον, τὴν
γεωργίαν. Πολλοὶ ἦ μᾶλλον πάντες πιστεύουν
ὅτι μέγα καλὸν θὰ προκύψῃ ἐκ τοῦ ἐλέγχου καὶ
ὡς ἐκ τούτου ἤρχισεν ἐπιτηδεύειν νὰ ἐξοικειούται
ὁ λαὸς πρὸς τὴν ἰδέαν ταύτην καὶ γενικεύεται τὸ
ρεῦμα τῆς κακίας. Ἀλλὰ τὰ πράγματα πόρρω
ἀπέχουσι τῶν λεγομένων. Ὁ ἐλεγχος ἐστὶ ὡ-
φελίμος μόνον διὰ τοὺς δανειστάς. Ἡ κυβέρ-
νησις θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ὑποθηκεύσῃ τὰς κυριω-
τέρας προσόδους τοῦ Κράτους· ἐφ' ὅσον δὲ αἱ
εἰσπράξεις τῶν ὑποθηκευθεῖσων φόρων αὐξάνουσι
θὰ αὐξάνωσι καὶ αἱ ἀπολαυαὶ τῶν δανεισμάτων.
Διὰ δὲ τὸ Κράτος θὰ ὑπολειφθῶσιν αἱ ἰσχυαὶ
ἀγελάδες. Αὐτὸ δὲν θὰ ἐπαρκῇ μετὰ τὰς λοιπὰς
εἰσπράξεις εἰς τὴν συντήρησιν τῆς διοικήσεως,
τῆς δικαιοσύνης, τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ.
Ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας δὲ ταύτης θὰ ἀναπτύ-
χθωσι πολλὰ κακά, θὰ αὐξήσῃ τὸ ρουσφέτι,
θὰ ἀρχήσῃ ἡ δωροδοκία εἰς ὅλους τοὺς κλάδους,
διότι τὸ Κράτος δὲν θὰ δύναται νὰ προνοῇ περὶ
τῆς βελτιώσεως τῆς ἡθικῆς καὶ ὑλικῆς θέσεως
τῶν ὀργάνων αὐτοῦ· θὰ ἐπέλθῃ δὲ οὕτω πλήρης
ἀποσύνθεσις καὶ παραλυσία.

Ἡ γνώμη τῶν φρονούντων ὅτι, συντελουμένου
τοῦ ἐλέγχου, θὰ ἀνακαινισθῶσιν αἱ δυνάμεις τοῦ
Κράτους καταρρέει ἀφ' ἑαυτῆς. Ἀφοῦ καὶ νῦν
ὅτε ὁ ἐχθρὸς πατεῖ τὸ ἐλληνικὸν ἔδαφος καὶ ἀ-
τιμαζεῖ τὰ πάντα δὲν φροντίζει ἡ Κυβέρνησις
νὰ ἐπιφέρει οἰκονομίαν καὶ καταλύσῃ τὸ διοικη-
τικὸν σύστημα ὅπερ ἐπὶ πολὺ ἐλυμαίνετο τὸ
Κράτος καὶ διατηρεῖ εἰς θέσεις τριακοσιᾶδράχ-
μους ὑπαλλήλους μὴ ἐργαζομένους, διορίζει δὲ
ἄλλους ἐντελῶς περιττοὺς. Οἱ τελευταῖοι δὲ
διορισμοὶ τῶν νομαρχῶν παρέχουσιν ἐν ἑτὶ ἐν-
δόσιμον τῆς ἀφειδωλίας τοῦ δημοσίου πλοῦτος
καὶ τῆς βουλήσεως ὅπως συνεχισθῇ ἡ κομματικὴ
διοίκησις. Τὰ ἡμερήσια φύλλα ἡσχολήθησαν
ἤδη ἐπαρκῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου· καὶ ἡ-
μεῖς μετὰ τὴν γνώμην αὐτῶν τασσόμενοι ἀπορῶ-
μεν τῇ ἀληθείᾳ πῶς ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ βασι-
λεὺς πρόβλεψαν εἰς τοιοῦτον πραξικόπημα διο-
ρίσαντες νομάρχας νὰ ἀπορροφῶσι τὸ δημόσιον
ταμεῖον καθ' ἡν στιγμὴν ἡδύνατο νὰ γίνῃ οἰ-

νομία 40-60 χιλ. δραχμών. Βεβαίως ουδείς αρνείται εις την κυβερνήσιν το δικαίωμα του διορισμού νομαρχών. 'Αλλά δικαίω να διορίσῃ νέα πρόσωπα ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου τοῦ ὅσοι ἄλλοι ὑπάλλῃ-λοι τοῦ Κράτους, τοσοῦτο πρόβλεπον λαμβάνοντες τὸν μισθὸν αὐτῶν καὶ μένοντες ἐν Ἀθῆναις χωρὶς οὐδεμίαν νὰ ἐκτελῶσιν ὑπηρεσίαν. Εἰς αὐτοὺς ἡ Κυβέρνησις ἤδυνάτο νὰ ἐμπιστευθῇ μετὰ περισσοτέρου θάρρους τὴν διοίκησιν τῶν νομῶν. Πρὸ παντὸς εἰς τὰς θέσεις ταύτας πρέπει νὰ ἀναζητῶνται οἱ τίμιοι καὶ εὐνοειδῆται πολῖται καὶ ὑπάρχουσι πολλοὶ τοιοῦτοι, οὐχὶ βεβαίως μετὰ τῶν κοινεβουλευτικῶν κινήσεων, ἀλλ' ἐν τῇ κοινῇ.

Δὲν ἐλπίζομεν πολλὰ πράγματα νὰ διδασθῶ-μεν ἀπὸ τὰ παθήματα καὶ μετὰ λύπης παρατηροῦμεν τὰς παρεκτροπὰς ταύτας διαπραττο-μένας ὑπὸ κυβερνήσεως ἥν ὁ λαὸς ὑπεδέχθη ὡς μεσίαν ἡν ὁσὴν τὸ ἔθνος ἀπὸ τὰς καταστροφάς. Καὶ ἐπειδὴ τίποτε δὲν ἐλπίζομεν ἐρεῖξῃ ἀγαθὸν διὰ τὸ ἑλληνικὸν Κράτος ἐμμένοντες εἰς τὴν ἰδέαν ἣν πρὸ μηνῶν καὶ ἐπέκεινα διευτυ-ώσαμεν ὅπως μετακλήθωσιν ἐξ Ἑυρώπης διορ-γανωταὶ ὅλων τῶν κλάδων ὅταν συντελεσθῇ ἡ εἰ-ρήνη καὶ τὰ πάντα ἡσυχάσωσιν, ἡμεῖς μόνον εἶνε ἀδύνατον νὰ φροντισώμεν πρὸς ἀνθρώπων τῶν κακῶς κειμένων· αἱ κυβερνήσεις διαδέχονται ἀλ-λῆλας ἀναστατώνονσαι τὸ Κράτος μὲ πᾶσαις καὶ διορισμοὺς εἰς βάρος πάντοτε τοῦ δημοσίου καμεινῶν· οἱ βουλευταὶ εἶνε οἱ αὐτοὶ κολοκυ-θάδες, ἀγύρται τῆς συναλλαγῆς καὶ τῆς δι-αφορᾶς, ρουσφετολόγοι καὶ ἀνελεγκριεῖς, υπει-κομέντες ὡς ὑπόχρηται εἰς τὴν θέλησιν τῶν κομ-μάτων καὶ οὐχὶ εἰς τὰ συμφέροντα τῆς πατρι-δος, καταπνίγοντες δὲ τοὺς μεταξὺ αὐτῶν ἔχον-τας συνειδήσιν τῆς ἐντολῆς τῶν.

Οὕτως ἐόντων τῶν πραγμάτων ἀποκείται εἰς τοὺς πολῖτας τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον τοὺς σίλικα καὶ τὴν κυβερνήσιν τὰ δέοντα· νὰ ὑπο-ἀντιλαμβάνοντο νὰ εἰπωσιν εἰς τὸν βα-σάλῳ εἰς αὐτοὺς τοὺς ὅρους ἐντίμου εἰρήνης καὶ οὐχὶ ὑποδουλώσεως καὶ νὰ εἰπωσιν εἰς αὐ-τοὺς ὅτι ἡ καρδιά τοῦ ἔθνους ὑπερπληρώθη πικρίας καὶ αἵματος ἀπὸ τὰς συμφορὰς ἐς πα-ρεσκευασάν· ἐννοεῖ ἀπὸ σήμερον νὰ τοὺς ἴδῃ πραγματικῶς ἀρχηγούς, πράττοντας ὅτι κελεύει τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος καὶ μὴ ἐπιτρέποντας νὰ θιγῇ κατ' ἐλάχιστον ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἀνεξαρ-τησία τοῦ ἔθνους ὑπὲρ ἧς καθῆκον ἔχουν νὰ ἀγωνισθῶσι μέχρις ἐσχάτου.

Τι γίνονται οἱ τόσοι καὶ τόσοι πατριῶται οἵτινες συντάρασσον τὴν βουλὴν διὰ τὸν διορι-σμὸν ἐνὸς ἀλατοπονηκαρίου; Πού ἐκρύβονταν σήμερον ὅτε κινδυνεύει ἡ ἀνεξαρτησία τῆς πα-τρίδος; διατὶ δὲν ἀκούεται τώρα ἡ φωνὴ τῶν.

Δυστυχῆς Ἑλλάς!
"Οἱ οἱ ἐγκατέλειψαν θὰ σὲ ἐνδυμηθῶν ὅταν θὰ ἔχωσι συμφέρον!

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ἀπαρτήσεως συγκοινωνίας μετὰ τῆς Ἑλλάδος.— Φυλάξεις Ἑλλήνων.— Στάληψις τοῦ ματαιῶ Πρεμιέρος.— Ἐκτακτὸν στρατοδικεῖον.— Ἐπιδημία ἐν τῷ στρατῷ.— Ὁ Βεχιμπὴ πασᾶς καὶ τὰ χαι-ρετήματα τοῦ Σουλτάνου.

Εἰς οὐδένᾳ ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Ἑλλάδα, οὔτε ἐξ Ἑλ-λάδος νὰ εἰθῇ εἰς τὴν Ἡπειρον οἱ δὲ τολμῶν-τες νὰ παραβιάσωσι τὰς ἀυστηρὰς ἐπὶ τοῦ ζῆ-τηματος τοῦτου διατάξεις συλλαμβάνονται καὶ ρίπνται εἰς τὰς φυλάκας. Ἐν ἐπὶ πολὺ ἐξα-κολούθησεν ἡ ἀπαγόρευσις αὐτῇ πολλοὶ ἔχοντες συμφέροντα καὶ ὑποθέσεις οἰκογενειακάς θὰ εὐ-ρίσκωνται μακρὰν τῆς πατρίδος ἐπὶ προφανῇ ζημίᾳ. Ὁ κατηχητής κ. Καλοῦδης καταβθά-σας εἰς Ἰωάννιναν τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθού-σης παρακίνησεν ἡμεῖς νὰ παρουσιασθῇ εἰς τινα πρεζέρον καὶ τεθῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ, μόνος δὲ τὴν ἑπόμενον παρέδωκεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἥτις τὸν φυλάσσειν ἀμέσως τὸ Σάββατον ἐσπέρας δι' Ἀγ. Σαράντα καὶ ἐκεί-θεν εἰς Κέρκυραν. Οἱ ἐν Ἰωαννίνοις Πρόξενοι διευαρτηρήσαν καὶ ἀνηνέχθησαν εἰς τὰς πρε-σβείας τῶν ἄλλων εἰς μάτην. Ἐπ' ἱσῆς ὁ φύλαξ

τοῦ φανοῦ Μούρτου ἑλλην ὑπήκοος, λαμβάνει τὴν αὐτὴν τύχην.

Ὁ Μπαμπᾶς τοῦ περιήμου τεκὶ Πρεμιέρος Σαῖχ-Ἀχμέτ συνελθὼν καὶ ὠδήγησεν εἰς Ἰωάν-νιναν ὅπου ἀμέσως ἐτέθη ὑπὸ κράτησιν συνελ-θὼν δὲ δολίως ὑπὸ τοῦ ἐκὶ Ἀλᾶ πασᾶ. Ἐνεκα τοῦτου οἱ ἄλβανοι εἶνε πολὺ συγκεντρωμένη ἄλλ' ἐπὶ τῷ παρόντι οὐδὲν τοιοῦτον νὰ πρά-ξωσι. Ἐπειδὴ δὲ ὁ καϊμακάμης Πρεμιέρος ἦτο φίλος τοῦ μπαμπᾶ ἐπαυθῇ τῆς θέσεώς του. Συλλήψεις ἐνεργεῖνται καὶ κατὰ πολλῶν ἄλ-λων ἄλβανων εἰς τινες ρίπνονται εἰς τὰς φυλά-κας. Ὁ ἐρεβιζιὸς ἐν τῇ συλλήψεσι τούτων καὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ἀρχῶν κατὰ τῶν ἄλβαν-ῶν ὁσημέραι αὐξάνει καὶ φόβος ὑπάρχει μὴ αἱ διαφοραὶ φυλακῶν συνεννοηθῶσι πρὸς ἀλλήλους ἀνταγχιῶσι κατὰ τῆς αὐθαρισίας ταύτης τῆς κυβερνήσεως ἥτις ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν πειράται νὰ καταπνίξῃ τὰ εὐγενῆ τῶν Ἀλβανῶν αἰσθη-ματα καὶ καταστήσῃ αὐτοὺς ἐπὶ πλέον ὑποχεί-ριους.

Τὸ ἐκτακτὸν ἀνακριτικὸν συμβούλιον τὸ ὅποιον εἶχε συστήθῃ ἐν Ἰωαννίνοις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ υποστρατήγου Ἀλῆ πασᾶ ὅπως ἀνακρίνῃ τοὺς κοτηγορηθέντας προκρίτους χρι-στιανούς καὶ ὁθωμανούς τῆς ἐπαρχίας Δελβίνου διελύθη, οἱ δὲ παραπεμπέντες εἰς αὐτὸ προκρι-τοὶ ἠθωώθησαν.

Ἐσχηματισθὲν ἐκτακτὸν στρατοδικεῖον ὅπως διακρίνῃ τὴν ἐξέλιξιν τῶν Χουσεῖν βέη καὶ Φιλίππιδος Φουάτ βέη, ἐνισχυμένους εἰς τὰς φυλάκας καὶ καταγορομένους ὅτι ἀνήκουσιν εἰς Ἰταλικὰ κομητάρια· ἀναμένεται δὲ ἡ πανη-γυρική αὐτῶν ἀθώωσις, καθὼτι ἀμρότεροι ὑπο-στηρίζονται πολὺ ὑπὸ τοῦ βαλῆ Ἰωαννίνων.

Εἰς Φιλίππιδᾶ ἐνεσχημίσθη προμηδὶ ἐπιτήρημα ἰδία εἰς τὰ ἐξ Ἀνατολῆς τάγματα ἅτινα δεκα-τίζονται ὑπὸ τῆς θησιμότητος· οἱ δὲ στρατιῶ-ται ἐν Φιλίππιδᾷ δημοσίᾳ ἐκποιτοῦσι σῦκα καὶ λοιπάς ὁπώρας καὶ ἐμπορεύματα χωρὶς εὐθείας νὰ δύναται νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ.

Εἰς Ἰωάννιναν καὶ Πριβίξιν ἀπὸ μηνὸς οὐδε-μία ἀμαξα πρόχειρος εὐρίσκεται· οἱ αἱ ἰδιω-τικαὶ ἡγγαρεύθησαν διὰ τὴν μεταφοράν τῶν ἀθενῶν.

Ἡ ἐπέτειος τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τοῦ Σουλτάνου ἐωρτάσθη ἐν Ἰωαννίνοις, Πρε-βίξῃ, Δεσκαφίχῃ, Ἀργυροκαστρῷ κτλ. ὑπὸ τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ὁθωμανῶν μετὰ πολλῆς μεγαλοπρεπείας καὶ ἐπιδείξεως. Εἰς Ἰωάννιναν δ' Ἀχμέτ Χαϊβὴ πασᾶς περιεταγχιζόμενος ὑπὸ τῶν ἐκτακτῶν ἀπεσταλμένων τοῦ Σουλτάνου στρατηγῶν Βεχιμπὴ πασᾶ, Τελιάτ πασᾶ, Ἀλῆ πασᾶ καὶ Σουκρὴ πασᾶ, περιεχωμένους τὴν τι-μητικὴν σπάθην ἣν ἀπέμεινεν αὐτῷ ὁ Σουλ-τάνος διὰ τὴν ἀφοσίωσιν ἣν εἰδείξεν κατὰ τὸν ἑλληνικὸν πόλεμον καὶ φέρων τὸ μεταλλικὸν τοῦ πολέμου ἰδέχθη τὰ συγχαρητήρια τῶν ἀξιωμα-τικῶν, τῶν προκρίτων, τοῦ ραβίνου καὶ τοῦ μη-τροπολίτου, ὅστις καὶ ἰδέχθη ἐν ἐπισήμῳ δοξο-λογίᾳ τελεσθεῖσαι ἐν μαρτυρίᾳ ὑπὲρ τῆς πα-ρεκμερέσεως τοῦ Σουλτάνου αὐτῆς φροντίξῃ ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῆς παιδείας καὶ τῆς ἀσθη-ρᾶς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης. Ὁ Τὸ ἐσπέραν ἐφωταγωγῆθησαν ἅπαντα τὰ ἐμπόσια κτίρια καὶ οἱ λόγοι τοῦ Κοντσερακίου ὅπου ἐδρεῖται μία μεραρχία μουσικῇ δὲ περιεχομένη τὴν πόλιν ἀνέκρουε διάφορα τεμάχια πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν κατοίκων.

Τιμητικὰ σπᾶθα ἀπενεμήθησαν ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου εἰς τὸν γεν. διοικητὴν Ἰωαννίνων Ἀχμέτ Χαϊβὴ πασᾶ, τὸν διοικητὴν τῆς 2 με-ραρχίας στρατοῦ Ὁσμάν πασᾶς, τὸν διοικη-τὴν τῆς 1ης μεραρχίας υποστράτηγον Ἰμβραήμ πασᾶ καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς 1ης ταξιαρχίας τῆς 2ας μεραρχίας Βεκίρ πασᾶς, μετὰ τῆς δὲ ἀνδρείας ἅτινα ἐκομίσθησαν κατὰ πορτογάμια ἀπενεμήθησαν εἰς ἅπαντας τοὺς στρατιώτας τοὺς μετασφάγγοντας τοῦ πολέμου, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ Σουλτάνου Βεχιμπὴ πασᾶ.

Ὁ Βεχιμπὴ πασᾶς ἐπισκέφη πρὸ τινων ἡμερῶν τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον Ἰωαννίνων χάριν περιεργίας σὰς ἀποστείλλω τὴν περιγρα-φὴν τῆς ἐπισκεψέως ταύτης ὡς τὴν ἔγραψεν ὁ

πρόεδρος τῆς ὑγεινῆς τοῦ ἱατρικοῦ σώματος καὶ ἑγχειριστῆς Χαϊρεδὴν πασᾶς. ἔχει δὲ αὐτὴς ἑξῆς: «Περὶ τῶν (ὁ Βεχιμπὴ πασᾶς) πάντα αὐτὸν τὰ μέρη καὶ ἰδίᾳ τοὺς θαλάμους ἐν οἷς ἀναπαύονται οἱ νοσηλευόμενοι θαυμασταίς νη-κηφόροι στρατιῶται τῆς Α. Α. Μ., ἐκονοποῖ-σαν εἰς αὐτοὺς τοὺς σωτηριώδεις Ἀυτοκρ. χαιρι-τισμούς καὶ τὰ πρὸς αὐτοὺς δαίγματα τῆς εὐμε-νείας τοῦ Σουλτάνου ὃν τὸ κείμενον δημοσι-ομεν κατωτέρω; Ἐπιθεωρήσας αὐτοπροσώπως τὰ ἀσπύρορρυχα, κλινοστρωμνὰς καὶ λοιπὴν ἐπι-πλωσιν, καὶ χαιρετίσας τοὺς ἀσθενεῖς, ἀφοῦ ἡ-ρώτησεν αὐτοὺς περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῆς υγείας των, καὶ ἐὰν τυγχάνωσι τῶν ἀναγκαί-ων περιποιήσεων. Ἀναδελφὸν μου, εἶπεν, ἡ Α. Α. Μ. ὁ Γαληνός καὶ Φιλόδοκος ἦσαν Ἀναξ καὶ ἀπείρους εὐεργέτας σὰς προσφέρει τοὺς χαιρι-τισμούς Του καὶ σὰς ριλεὶ τὰ μάτια. Μὲ ἐστὶν νὰ διαβιβάσω εἰς σὰς καὶ εἰς ὅλους τοὺς συνα-δέλφους σὰς τοὺς Σωτηριώδεις χαιρετισμούς Του, καὶ νὰ ἐξετάσω ἐὰν ἀπολαμβάνηται τῆς ἀναγ-καίας ἀναπαύσεως καὶ περιποιήσεως. Μὲ δὲ ἐτα-ξεν εὐπαγε, ἰδε τὰ νικηφόρα τέκνα Μου, εἶπε αὐτοῖς ἀπὸ μέρους Μου χαιρετίσματα, αὐτοὶ εἶνε οἱ Λεόντες Μου, εἶνε τέκνα Μου ἅτινα δὲν δια-κρίνω τῶν ἰδίων Μου τέκνων. Ὁ ἡρώμης καὶ πατριωτικὸς καὶ ἐθνικός αὐτῶν ζῆλος ἐνηθίσθη-σαν τῷ θεῷ καὶ εὐχαρίστησαν τὸν προφήτην. Ἐγὼ δὲ, ὡς Πατὴρ τῶν, μετὰ τῆς μεγαλιτί-ρας εὐχαριστήσεως μετὰ τῶν τέκνων Μου εὐχο-μαι νοητῶν ἐν τὸν ὕψιστον ὑπὲρ τῆς υγείας καὶ εὐτυχίας αὐτῶν. Ἐγχαρῶσα προσέει εἰς αὐ-τοὺς ἀνὰ ἐν μετὰλλίων ὡς ἐνδομῶν τοῦ πολέμου. Φέρε καὶ αὐτὰ καὶ ἀνάρτησε αὐτὰ εἰς τὰ ἀπο-σωμένα στήθη των. Ἀς μὴ στενωφῶνται. Τῇ βρονθείᾳ τοῦ ὕψιστου ταχέως ἰώμενοι θὰ ἱπα-νακάμψωσιν αἰσίως εἰς τὸν τόπον των».

Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν σωτηριῶδων τοῦ-των αὐτοκρατορικῶν διαταγῶν καὶ αὐτοὶ οἱ μὴ δυνάμενοι μετὰ τῶν νοσηλευόμενων ἐν τοῖς θαλάμοις ἐξ ἀδυναμίας νὰ καθίσωσιν, ἀντιλη-φόντες δὲ ἐκ τῆς κλινῆς αὐτῶν τὰς αὐτοκρα-τορικάς ταύτας φιλοφρονήσεις καὶ δαίγματα εὐμενείας πάντες ἡγήθησαν εἰς τοὺς πόδας ὡς κινήθεντες ὑπὸ ἡλεκτρικοῦ σπινθῆρος, καὶ χί-οντες ἐκ συγκινήσεως δάκρυα χαρὰς ἀνέκραγον αὐθὺς νὰ χαρίζῃ εἰς τὴν Α. Α. Μ. τὸν Κρα-ταίστατον ἡμῶν Ἀνακτὰ καὶ Αὐθέντην καὶ ἀ-πειρον ἡμῶν εὐεργετὴν πολυχρόνην ζωὴν. εἰμὲθα ἔτοιμοι κατὰ πᾶσαν στιγμήν νὰ χύσωμεν τὸ αἷμα ἡμῶν ὑπὲρ τῆς Μεγαλειότητος σου».

Ἡ τοῦρκικὴ κυβερνήσις σέπεται νὰ προ-κτείνῃ τὴν γραμμὴν τοῦ σιδηροδρόμου Μοναστη-ρίου μέχρις Ἰωαννίνων καὶ Πριβίξης· ὠρίθη-σαν δὲ δύο γραμμαὶ δι' ὧν δύναται νὰ διέλθῃ ὁ σιδηροδρόμος· ἡ μὲν ἀρχομένη ἐκ Βερροίας ἡ Σουρεβίτσιος καὶ διερχομένη διὰ Σέρβων καὶ Μετσόβου θὰ φθάσῃ εἰς Ἰωάννιναν καὶ ἐκείθεν εἰς Πριβίξιν, ἡ δὲ ἀρχομένη ἐκ Βιτωλίων καὶ διε-ρχομένη δι' Ὁχρίδος θὰ φθάσῃ εἰς Ἰωάννιναν καὶ Πριβίξιν. Ἀγνοοῦντο ὅτιαι εἰ τῶν δύο τού-των γραμμῶν προτιμῆσθεται.

ΕΞ ΑΡΤΗΣ

Ὅσῃ μὴ ἔρουν τὰ πᾶν καὶ παντοειδῆ βλάσαν, τὰ ἐπὶ ὑποφέρουν οἱ δυστυχεῖς κα-τοικοὶ τῆς Ἡπείρου, ὅτινες βλέποντες τοὺς κα-ποὺς τῶν κτημάτων τῶν κομιζομένων ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἤρξαντο ἐσχάτως εὐτοὶ νὰ ἐκτρέφον-ται καὶ εἰς μεγαλήτερα κακοῦργήματα· θέτουσι πῦρ συχνὰ εἰς τὰ πέραν τῆς γούρας καὶ ἐν τῷ ὁθωμανικῷ κείμενα κτήματα τῶν Ἀρταίων καὶ λοιπῶν κατοίκων τοῦ Κάμπου, καταφυγόντων ὡς προσφύγων ἐνταῦθα. Ἀπαντες οὗτοι μὴ δύ-ναμνοι νὰ τρεῖσιν πρὸς κατάσβεσιν τοῦ πυρὸς ἐνεκα τῆς ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου δια-κοπῆς τῆς συγκοινωνίας καθίστανται μακρὸν καὶ ἀναστενάζουσι βλέποντες καίμενα τὰ κτήματά των. Ὀλίγοι οὗτοι τινες, ὅτινες ἐμείναν εἰς τὰς ἐστίαις των, μὴ προσβάσαντες ν' ἀναχωρήσωσιν ἐκείθεν κατὰ τὴν ὑποχώρησιν τῶν ἡμετέρων, ὑποφέρουν τὰ πάνδενα ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Τῇ 19ῃ Αὐγούστου ε. ε. καθ' ἣν ὁ Σουλτάνος ἐώρταε τὴν ἐπὶ τὸν θρόνον ἀνάρρησιν του,

οἱ Τούρκοι λίαν ἐπιδεικτικῶς ἤναψαν διάφορα πυρὰ εἰς τοὺς περίεξ λόφους κατὰ τὴν ἐσπέραν, καὶ ἐρρίψαν ἐκ Φιλίππιδος πολλοὺς κανονοβο-λισμούς, εἰδοποιήσαντες ἀπὸ τῆς προτεραιᾶς τοὺς ἡμετέρους περὶ τοῦτου. Οἱ ἡμέτεροι λίαν δυσθυμῶς ἔχον κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἀνα-λογίζομενοι ὅτι ὅλα τὰ μέρη ταῦτα ἦσαν ὑπὸ τῶν κατεχόντων πρὸ τινος καὶ ἐγκατελείφθησαν ἐνεκα τῆς ἀδυναμίας τῶν ἡμετέρων καὶ λιπο-ψυχίας. Σκληρὸν καὶ φοβερὸν εἶνε ν' ἀναλογισθῇ τις αὐτά. Μικρὰ ὑπερβαιοσύνη ἀρκεῖ ὅπως φέριεν εἰς τὸν τάφον, ἅμα ἀναλογισθῇ τὴν κατὰ τὸν πόλεμον πορείαν μας!!

Πρὸ τριῶν ἡμερῶν Τούρκοι στρατιῶται με-τέβησαν εἰς τὰ χωρία τοῦ Κάμπου, ἵνα ἀρπά-σωσι τὰ ζῶα των ἐν καιρῷ νυκτὸς οἱ κάτοικοι ὅμως ἀντέστησαν ἐρρωμένως καὶ ἔρριψαν εἰς πυρὴν διὰ πυροβολισμῶν.

Εἰς τὰς Ἑυρωπαϊκὰς ἐφημερίδας παρα-τηρεῖται μετ' ἰδιαιτέρας ὁλως προσοχῆς ἡ ἐκτα-κὸς ἐντολὴ τοῦ Σουλτάνου πρὸς τὸν ἡμέτερον Πατριάρχη Κωνσταντίνου, τὸν ὁποῖον ὁ Πατρι-άρχης δὲν παύει νὰ περιβάλλῃ διὰ παντοειδῶν ῥι-σοφισμῶν. Εἰς μίαν τῶν τελευταίων συνεν-τεύξεων τοῦ Γιλδίζ ὁ Σουλτάνος ἀπέμεινεν ἰδιο-χείρως εἰς τὸν Πατριάρχη τὴν μεγάλην και-νὴν Ὀσμάνι μετὰ πλάκας ἀδαμαντοκόλλητων. Ἡ τελευταία αὕτη λεπτομέρεια ἐνέγει ἐξαι-ρητικὴν ὁλως σημασίαν, διότι οὐδεὶς μέχρι τοῦδε Πατριάρχης ἐλαβε τὴν ἀδαμαντοκόλλητον πλά-κα. Ἐν Κωνσταντινουπόλει — κατὰ τὰς ἀνα-γραφούσας τὴν εἰδήσιν ταύτην ἐφημερίδας — υποτίθεται, ὅτι ὁ Σουλτάνος, φερόμενος οὕτω πρὸς τὸν ἀνώτατον κληρικόν τῆς Ὀρθοδόξιας, προσπαθεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν βοήθειάν του πρὸς ἐπιβίωσιν πληθῶνς ζητημάτων προερχομένων ἐξ αἰτήσεων τῆς Βουλγαρίας, Σερβίας καὶ Ρουμα-νίας ὑπὲρ τῶν βουλγαρικῶν, σερβικῶν καὶ κου-ποδλαχικῶν πληθυσμῶν τῆς Μακεδονίας.

Ὁ ΚΟΜΗΣ Μουραβιέρ ἀπήντησεν ὀδύνας ἐν εἰδεί ἐγγυκλίου πρὸς τὸν ἐν Κων/πόλει πρε-σβυτὴν τῆς Ρωσσίας κ. Νελίδωφ, διὰ τῆς ὁ-ποίας συνιστᾷ αὐτῷ τὴν ταχίστην ὑπογραφήν τῆς εἰρήνης. «Ἀρθὸς ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἑλλάς, λέγει ὁ κόμης Μουραβιέρ, ζητοῦν ἐπιμῶνως τὴν ταχίστην συνολογήσιν τῆς εἰρήνης, διατὶ δὲν ἱκανοποιεῖται τὴν ταχίστην συνολογήσιν αὐ-τῆς. Αἱ τυχόν προβαλλόμεναι ἀντιρροήσεις ὑπὸ τινων πρεσβυτῶν ὡς πρὸς τὰς λεπτομερείας, πρέπει νὰ μὴ ληθῶν ὅτι ὅταν καθόσον αἱ ἐκ τῆς βραδύτητος ἐπερχόμεναι ζημίαι εἶνε μέγι-νται. Ἐρωτήσατε τὸν ἄγγλον συνάδελφόν σας, ἂν ἡ Κυβέρνησις του ἀναλαμβάνει τὰς εἰς τῆς βραδύτητος εὐθύνας, καὶ τότε ἐξκολουθήσατε συζητούμεν ἐπὶ τῶν διαφορῶν ἀντιρροήσεων». Ἡ ἐγγυκλίου αὕτη τοῦ Μουραβιέρ ἐνεπλήρην ἐντύπωση εἰς τοὺς διπλωματικούς κύκλους, πι-στεύεται δὲ ὅτι θέλει συντελεῖ εἰς τὸ νὰ ἐπη-ράσῃ καὶ αὐτὴν τὴν Γερμανικὴν κυβερνήσιν, ἥτις καθ' ἐκαστὴν προβάλλει καὶ νειδυσκιάς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἰδιαιτέρων τηλεγραφήμα τὸ αὐχρῶνον τῶν Παρισίων ἐκ Λονδίνου λέγει, ὅτι τὸ ση-μεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποῖου σταματῶσι καὶ ἐπιβαδύ-νονται αἱ διαπραγματεύσεις εἶνε ὁ ὅρος ἐὰν ἡ ἐκείνησις τῆς Θεσσαλίας θὰ γείνη μετὰ τὴν πληρωμὴν τῆς πρώτης δόσεως τῆς πολεμικῆς ἀ-ποζημιώσεως, ὡς θέλει ἡ Γερμανία, ἢ, ὅπως προτείνει ἡ Ἀγγλία, θ' ἀρκέσῃ ἡ ὑπὸ τῆς ἐλ-ληνικῆς Βουλῆς ἐγκρίσις τοῦ ἐκονομικοῦ σχε-δίου τοῦ προταθέντος ὑπὸ τῶν Δυνάμεων, ὅτε ἡ συγκυτάσεις τῆς Ἑλλάδος θὰ θεωρηθῇ ἐπαρ-κὴς ἐγγύησις διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὑπολοίπου ποσῶ τῆς ἀποζημιώσεως. Τὸ ζήτημα τοῦτο μέ-νει ἤδη πρὸς λύσιν. Εὐθὺς μολὶς αἱ Δυνάμεις συμφωνήσαντες ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου θὰ συγκληθῇ ἡ ἑλληνικὴ Βουλὴ ὅπως ἐγκρίνῃ τὸ περὶ τοῦ νέου ἐκονομικοῦ συνδυασμοῦ σχέδιον. Ἐπιτίεται δ' ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο θὰ ἐπι-τευχθῇ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.

— Κατ' εἰδήσεις ληφθείσας ἐκ Κων/πόλεως, ἀφίκατο αὐτὸς ὁ Δ' ἐλᾶλ· Ἐδὼν πασᾶς, ὅστις ἐσχάτως κατεγίνετο ὑπὲρ τῆς διαλύσεως τοῦ νεοτουρκικοῦ κομιτάτου ἐν Παρισίῳ, συνοδεύ-μενος ὑπὸ τῆς αἰγυπτίας πριγκιπίσσης Ναζλὶ θυγατρὸς τοῦ Μουσταφᾶ Ζαὶ πασᾶ τοῦ ἱδρυ-τοῦ τῆς πρώτης «La jeune Turquie» κατὰ τὸ 1870, ὅστις ὑποστήριξε τὸ νεοτουρκικὸν κο-μιτάτον ἡθικῶς καὶ ὁλικῶς. Εἰς ταῦς τουρκικὰς κύκλους λέγεται, ὅτι τὸ νεοτουρκικὸν κομιτάτον ἐν Παρισίῳ διελύθη καὶ ὅτι τὰ μέλη αὐτοῦ ἐπιστρέφουσιν.

— Κατ' ἐπισήμους πληροφορίας, οἱ ἀγγλι-κοὶ στρατοὶ προχωροῦσι νικηφόροι πρὸς τὰ σύ-νορα τοῦ Ἀφγανιστάν καὶ Βελουγιστάν, ὅπου ἔχουν συγκεντρώσει τὰς περισσότεράς δυνάμεις τῶν αἱ ἐπαναστατήσαντες κατ' αὐτῶν φυλακῶν Ἰνδῶν. Ἐκ τῶν αὐτῶν πηγῶν μακθάνο-μεν, ὅτι ἐν τῇ Ἀνφ Αἰγύπτῳ μετὰ τὴν κατὰ-ληψιν τοῦ Βεβέρ προχωροῦσι πρὸς ἄλωσιν τοῦ Χαρκούμ ἥτις ὁσονοποῦνται εἶναι βοηθούμενοι τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ ὑπὸ τῶν διαπλευσῶν τὸν πρὸς τὸ μέρος τοῦτο Νεῖλον κανονοφόρων.

— Ἡ διαβιβασθεῖσα εἰδήσις περὶ ἀποβᾶ-σεως 200 νιζαμίδων εἰς Κρήτην εἶνε ἀνακρι-θῆς. Ὁ τροφὸς τοῦ ρωσσικοῦ στρατοῦ τῆς κατοχῆς τῆς Κρήτης βεβαίως ὅτι προσεχῶς ἀφικούνται 3,500 (;) Ρώσοι στρατιῶται. Πρὸς τούτου διετάχθη νὰ προετοιμασθῇ προμηθεύ-σεις. Οἱ ἐυρωπαϊκαὶ στόλοι συνεκινεώθησαν εἰς Σού-δαν. Ὑποτίθεται ὅτι μέγα μέρος αὐτῶν θ' ἀνα-χωρήσῃ. Ἡ ἀγγλικὴ ναυαρχία μετὰ τοῦ ναυάρ-χου ἀποσπλῆι προσεγγεῖ ἐκ Κρήτης, θὰ ἐπα-νέλθῃ δὲ μετὰ ἐξ ἐδομάδας. Ἀναχωρήσαντος τοῦ Κανεβάρο, ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν τῶν ἡ-νωμένων στόλων ὁ Ἀυστριακὸς ναύαρχος. Οἱ Τούρκοι τὸν Ἡρακλεῖον ὑπέβαλον ἀναφοράς εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ τοὺς προζένους, δι' ὧν παρα-πονούνται ὅτι, ἐνθ' οἱ Χριστιανοὶ εἰσάγουσι τρο-φὰς καὶ ἐισακομίζονται πρῶτα κτημάτων, αὐτοὶ περιορίζονται εἰς τὰς πόλεις, στερούμενοι τῶν ἐπιτηδεύων. Ἐνεκα τούτου ζητοῦσι ν' ἀποστα-λῶσι πλοία ἀντικαταστήσιν ἐκ Κρήτης. Πεισθίσεις ἐπικρατεῖ εἰς τὰ Χανία, ὅτι τὴν λύσιν τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ ζητήματος δὲν θὰ παρακολουθήσῃ ἡ λύσις τοῦ Κρητικοῦ, ἥτις θὰ βραδύνῃ πολὺ ἐτι.

— Οἱ ἐν Κρήτῃ Ναύαρχοι προέβησαν κατ' αὐτὰς εἰς νέαν δόξαν πρὸς τοὺς καταίκους, κατὰ τὴν ὁποῖαν τὸ ἐκρεμὲς ζήτημα τῆς αὐτο-νομίας δὲν θὰ λυθῇ πρὸ τῆς ὁριστικῆς εἰρήνης

Βερολίνω παρὰ τῶ κ. Βλαίχραϊνερ, ἐν Παρισίοις παρὰ τῇ Προεξοφλητικῇ Τραπεζῇ καὶ ἐν Κων)πόλει παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Ἐταιρίᾳ τῶν Συναλλαγῶν καὶ Ἀξιών.

— Παρ' ὅλας τὰς ὑπουργικὰς διαψεύσεις, ἡ δὴ λωσις τῆς Γερμανίας, καθ' ἣν ἂν δὲν γίνῃ ἀποδεκτὸς ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πραγματικὸς ἐλεγχος ἐπὶ τῶν ὑπεγγύων προσόδων, δὲν θὰ ὑπογράψῃ τὴν εἰρήνην, εἴνε γεγονός. Τοῦτο ἐπεβεβαίωσε προχθὲς τὴν νύκτα ὁ κ. πρωθυπουργός, προσθέσας μάλιστα ὅτι αἱ πρόσοδοι τὰς ὁποίας ἐσχάτως ὑπέδειξεν ἡ κυβέρνησις ὡς ἐγγυήσεις διὰ τὸ δάνειον τῆς ἀποζημιώσεως, δὲν ἐγένοντο ἀποδεκταί. Αἱ πρόσοδοι αὗται ὑπεδείχθησαν, κατὰ τὸν κ. πρωθυπουργόν, ἀκριβῶς ὅπως χρησιμεύουν ἀποκλειστικῶς διὰ τὸ δάνειον τῆς ἀποζημιώσεως, ἀποφύγωνται δὲ εὖ τὴν συγχώνευσιν τούτου μετὰ τοῦ ζητήματος τοῦ συμβιβασμοῦ. Ἀλλ' ἀφοῦ ἀπαξ ἀπεφασίσθη ὁ ἐλεγχος, εἰς τὰς Δυνάμεις ἀπόκειται νὰ ἐκλέξουν οὐδὲν ἑκ τῶν προσόδων τοῦ κράτους θελήσουν. ἐρ' ὦν νὰ ἐξασκήσουν τὸν ἐλεγχον.

— Τὸ ζήτημα τῆς εἰρήνης περιπλέκεται μάλλον ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἀντὶ νὰ πλησιάζῃ πρὸς τὴν λύσιν του. Ἡ κυβέρνησις στερεῖται πληροφοριῶν περὶ τοῦ ζητήματος ἐν γένει, ὡς καὶ περὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἐν Κωνσταντινουπόλει συσκέψεων τῶν πρεσβευτῶν. Μεθ' ὅλην ὅμως τὴν ἑλλειψιν ταύτην πληροφοριῶν ἐπισήμων θεωρεῖται βέβαιον ὅτι αἱ Δυνάμεις ἐξοκολοῦθουν τὰς συνεννοήσεις ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ ἐλέγχου καὶ ἐπὶ τοῦ θου ἄρθρου. Καθ' ἰδιαιτέρας πληροφορίας, τὸ ζήτημα τοῦ ἐλέγχου καὶ ἐν ταῖς λεπτομερείαις λύεται κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς Γερμανίας. Οἱ δημοσιοῦχοι ἐζήτησαν τὴν αὐξήσιν τοῦ ποσοστοῦ ἀπὸ 30 ο) εἰς 35 ο). Αἱ Δυνάμεις φαίνονται διατεθειμέναι νὰ ὀρίσουν τὸ ποσοστὸν εἰς 33 ο) ἐν συνόλῳ. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐκκένωσης, αἱ συνεννοήσεις ἐξακολοῦθουν πάντοτε ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγγλικῆς προτάσεως, καθ' ἣν ἡ ἐκκένωσις τῆς Θεσσαλίας δὲν θέλει ἐξαρθρῇ ἐκ τῆς πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως.

— Ἀνεχώρησαν προχθὲς τὴν νύκτα διὰ τῆς θαλαμηγοῦ «Σφακτηρίας» μεταβαίνουσαι εἰς Ἀγίαν Μαρίναν παρὰ τῷ Διαδόχῳ ἡ Βασίλισσα μετὰ τῆς πριγκιπίσσης Σοφίας καὶ τῆς κυρίας τῆς τιμῆς δεσποινίδος Κοντοσταύλου.

— Ὅπως ἀνακουρίσῃ τὴν θέσιν τῶν Θεσσαλῶν ἐπιστημόνων, οἵτινες ἐγκαταλιπόντες τὰς περιουσίας τῶν ἡλθον ἐνταῦθα, στεροῦνται δὲ τῶν μέσων τῆς συντηρήσεώς των, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀπεφασισεν ὅπως χορηγήσῃ εἰς αὐτοὺς δάνεια διὰ γρηματιῶν τριτεγγυημένων. Ἡ παροχὴ τῶν δανείων τούτων ἤρξατο ἤδη, μέχρι δὲ τῆς χθὲς ἐχορηγήθησαν τοιαῦτα εἰς πλείονας τῶν 500 ἐπιστημόνων.

— Ὡς πρὸς τὸ δάνειον τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως εἶπε τὰ ἀκόλουθα ὁ ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν: — Δὲν ὑπάρχει ἐλπίς νὰ συναφθῇ δάνειον πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης. Ἡμεῖς ζητοῦμεν πάντοτε, ἀλλ' οἱ κεφαλαιοῦχοι περιμένουν νὰ κλεισθῇ ἡ εἰρήνη διὰ νὰ ἴδουν βεβαίως ποῖα ἐγγυήσεις θὰ τοῖς παρασχεθῶσι. Τὸ ζήτημα τῆς ἐκ μέρους τῶν Δυνάμεων ἐγγυήσεως τοῦ δανείου τούτου ἐναυάγησε, κατὰ τὴν ἰδέαν μου, ἀφοῦ ἡ μὲν Γαλλία ἠρνήθη νὰ παράσχῃ τοιαύτην ἀνεὺ τῆς ἀδείας τοῦ κοινοβουλίου, ὅπερ ἤδη ἀγορεῖ, ἡ δὲ Ρωσσία δὲν ἐδέχθη διὰ νὰ μὴ διαφωνήσῃ ἔτι πρὸς τὴν Γαλλίαν.

— Διὰ Β. Διατάγματος δημοσιευθέντος προχθὲς, διωρίσθη ἀρχηγός τοῦ ἐν Ἠπείρῳ στρατοῦ ὁ ὑποστράτηγος κ. Γ. Μαυρομιχαλὴς ἀντὶ τοῦ συνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ Νικολάου Σμύλιντις, ἐκπαιδευμένου εἰς διαθεσιμότητα, ὡς ἀναλαμβάνοντος τὸ βουλευτικὸν αὐτοῦ ἀξίωμα.

— Ἐγνώσθη χθὲς ἐκ Θεσσαλονίκης, ὅτι ἀπελύθησαν οἱ πρὸ μηνὸς συλληφθέντες ἐν Θεσσαλίᾳ, καὶ εἰς τὰς αὐτοῖς φυλακὰς ἐγκαθειρθέντες ὑπὸ τοῦ «Ἑλλήνης Σταθόπουλος καὶ Κόκορης. Ἡ Πύλη ἠναγκάσθη νὰ προβῇ εἰς τοῦτο, τῇ παρεμβάσει τοῦ Ἀγγλοῦ καὶ Γάλλου προξένου, ὑπὸ τὴν προσωπικὴν τῶν ὁποίων ἐγγυήσιν ἀπε-

λύθησαν. Δὲν ἐπιτρέπη ὅμως εἰς αὐτοὺς νὰ ἀπέλθουν ἐκ Θεσσαλονίκης, ὅπου περιφέρονται ἐλεύθεροι μὲν, ἀλλ' ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

ΚΑΤΑ χθὲς εἰδήσεις ἐξ Εὐρώπης, κατωρθώθη ἐπὶ τέλους νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος τελείας συνεννοήσεως μετὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ Γερμανίαν ὡς πρὸς τὸν καταρτισμὸν τοῦ 6 ἄρθρου, τοῦ ἀφορῶντος τὸν τρόπον τῆς ἐκκένωσης τῆς Θεσσαλίας. Κατὰ τὴν ἐπελθούσαν συνεννόησιν, ἕνα μῆνα μετὰ τὸν καθορισμὸν τῶν προσόδων, τῶν παραχωρηθησομένων πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δανείου τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως καὶ τῶν παλαιῶν χρεῶν, ἡ Πύλη ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκκένωσιν τῆς Θεσσαλίας. Ἀλλὰ λεπτομέρεια τῆς ἐπελθούσης συνεννοήσεως δὲν ἐγνώσθησαν. Κυρίως παραμένει ἄγνωστος ὁ τρόπος, καθ' ὃν θέλει γίνῃ ἡ ἐκκένωσις ὡς καὶ τὰ μέρη ἅτινα ἀπεφασίσθη νὰ κρατήσῃ ἡ Πύλη, λόγῳ ἐγγυήσεως, μέχρις ἀποπληρωμῆς. Ἀντιθέτως πρὸς τὴν ἐπελθούσαν συνεννόησιν μετὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ Γερμανίαν, ἡ Ρωσσία ὑποβάλλει ἄλλην πρότασιν, καθ' ἣν ἡ ἐκκένωσις τῆς Θεσσαλίας θὰ ἀρχίσῃ ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῶν προκαταρκτικῶν ὅρων τῆς εἰρήνης.

ΑΣΦΑΛΕΙΣ πληροφοροῖται ἐξ Εὐρώπης ἀνήγγειλον χθὲς, ὅτι αἱ Δυνάμεις ἀπεφασίσαν νὰ μὴ ἄρουν τὸν ὑφιστάμενον ναυτικὸν ἀποκλεισμὸν τῆς Κρήτης πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ πολιτεύματος τῆς αὐτονομίας. Αἱ Δυνάμεις φαίνεται, ὅτι ἀπεφασίσαν ἀμετακλήτως νὰ ἐφαρμόσουν ἐν τῇ νήσῳ τὸ ὑποσχεθὲν πολίτευμα τῆς αὐτονομίας, κρίνουν δὲ ἀπαραίτητον τὴν διατήρησιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, καθ' ὃ συντελεστικοῦ εἰς τὰ σχέδια αὐτῶν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κύριε Α. Γ. Γκάρα τσέρτζι. Σὺς ἐγράψαμεν καὶ δύο ἄλλα δελτάρια κατὰ προηγούμενα ἔτη. Μπορεῖ νὰ ἔχητε δικάιον, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἔχομεν δίκαιον. Ἀλλοίμονον ἂν εἰς τὸν κάθε συνδρομητὴν εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ γράφωμεν δις καὶ τρίς. Ἀλλως τε ἀπὸ αὐτὴν τὴν συμδρομὴν ἐξοικονομοῦνται αἱ δαπάναι τοῦ φύλλου καὶ ἕκαστος καθήκον ἔχει νὰ φροντίξῃ ἐγκαίρως, ἀφοῦ καὶ τὸ ποσὸν τῆς συνδρομῆς εἶνε τόσον μικρόν. Τέλος πράξατε ὅ,τι κρίνετε καλόν. — Ν. Κ. Σπρον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν προθυμίαν. — Δ. Μ. Δευκάδα. Φωτογραφία ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμεν· θὰ σὰς γράψωμεν. — Δ. Γκ. Κάϊρον. Ἐχετε δίκαιον· θὰ γράψωμεν τὰ δέοντα. — Δ. Κ. Ἀρταν. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν. — Μ. Τσ. Βο. κουρέστιον. Θὰ φροντίσωμεν δι' ὅσα γράφετε. — Χ. Βεζ. Βουκούρη. Εὐχαριστοῦμεν δι' ὅσας πληροφορίες μᾶς δίδετε. — Β. Μ. Σερβεχίτ. Συνδρομὴν ἐνεγράψαμεν· σὰς εὐχαριστοῦμεν. — Δ. Μ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐπιστολὴ ἐστάλη εἰς στρατόπεδον. — Γ. Κ. Δευκάδα. Ποῦ νὰ γνωρίζωμεν ἡμεῖς αὐτοὺς τοὺς συνδρασμοὺς; Τέλος φροντίσατε νὰ μὴ ἀδικηθῶμεν καὶ ἡμεῖς. — Χ. Οἶκ. Κάϊρον. Θὰ γράψωμεν εἰς τὸν Χ. Β. νὰ μὴ σὰς ζητήσῃ ἄλλην συνδρομὴν. — Χ. Γ. Πορτσάϊδ. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη· γράφωμεν. — Ν. Μ. Β. Ἀϊτόν. Θὰ φροντίσωμεν δι' ὅσα γράφετε. Σὺς εὐχαριστοῦμεν δι' ὅσα καλὰ γράφετε περὶ τῆς πορείας τῆς «Φωνῆς» μετὰ τὸν πολέμον καὶ τῆς ἐκτιμῆσεως τῆς τυγχάνει παρὰ τῶν αὐτοῖς Ἠπειρωτῶν καὶ ἄλλων ὁμιλητῶν. Πράττομεν ὅτι ἐπιβάλλει τὸ καθήκον καὶ ἡ ἀμερόληπτος ἐξέτασις τῶν πραγμάτων. — Δ. Μ. Φιλεμπολίον. Ἐλάβεμεν τὴν ἐπιστολήν σας καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. Σὺς γράφωμεν.

Ὑπὸ τοῦ δημοσιογράφου κ. Χ. Χρηστοβασίλη ἐξεδόθη εἰς ὀγκώδη τόμον «Αὐτοδίδακτος Διπλογραφία, ἥτοι τελεία ἐκμάθησις τῆς καταστιχογραφίας, πρακτικῶς τε καὶ θεωρητικῶς, εἰς δέκα μόνον ἡμέρας». Τὸ βιβλίον εἶνε συντεταγμένον μετὰ τῆς διακρινούσης τὸν κ. Χρηστοβασίλην ἐμπειρίας περὶ τὰ τοιαῦτα ζητήματα καὶ τιμᾶται διὰ τὸ ἐσωτερικὸν δρ. 3.25 διὰ δὲ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 2.50. Οἱ θέλοντες νὰ τὸ ἀποκτήσωσιν ἀς ἀποστείωνται καὶ πρὸς ἡμᾶς.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κων)πόλεως ἐξεδόθη Σουλτανικὸς ἱρὰδὲς ἐξουσιοδοτῶν τὸν Τεφὴκ πασσά νὰ ὑπογράψῃ τὴν εἰρήνην. Λέγεται δὲ ὅτι αὐρίον ὑπογράφονται οἱ προκαταρκτικοὶ ὅροι τῆς εἰρήνης.

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἠπείρου».

Εἰς ὅσα ὑπὸ τρεῖς ἀστερίσκους κρυπτόμενος γνωστὸς Ζαγορίσιος ἐγράψεν περὶ Ριζαρίου διαθήκης θεωροῦμεν καθήκον μας ν' ἀπαντήσωμεν ἐν ὀλίγοις, δι' ὃν, φρονούμεν, ἀποδείχθῃται τὸ ἀνυπόστατον τῶν αἰτιάσεων αὐτοῦ διὰ τὰς δὴθεν ὑπερβάσεις τῆς Διαθήκης ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ἵνα μὴ πλανῶνται οἱ ἀγνοῦντες τὰ ζητήματα ταῦτα.

Καὶ πρῶτον ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν καὶ διορισμὸν τοῦ διαδόχου τοῦ Δ. Χασιώτου οὐδὲν ἔχομεν νὰ εἰπώμεν σήμερον· ἀφοῦ ἤδη τὸ ὑπουργεῖον ἔλυσε τὸ ζήτημα διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Ι. Ἀργυριάδου, γνησιωτάτου Ζαγορίσιου.

Δεύτερον ὡς πρὸς τοὺς Ἀλβανόπαιδας. Ἡ εἰσαγωγή Ἀλβανοπαίδων ἐν τῇ Ριζ. σχολῇ δὲν ἀντικείμεται οὐδὲν εἰς τὴν Ριζαρίου Διαθήκην, διότι οὐδαμῶς ὁ αἰόλιμος Ριζάρης ἀπηγόρευσε τὴν εἰσαγωγὴν οὐ μόνον Ἀλβανῶν, ἀλλὰ καὶ ἄλλων οὐδ' ἦτο βεβαίως δυνατόν ἡ καρδίᾳ τοῦ μεγαθύμου ἐκείνου ἀνδρὸς ν' ἀπηγόρευε τοῦτο. Ὁ γὰρ ὅπως διὰ τούτων στηρίζεται εἰς τὸ ἄρθρον 65 τῆς διαθήκης κατὰ τὸ ὅποιον, ἐὰν ὑπάρχωσι περισσεύματα τῆς περιουσίας Ριζάρη, προσλαμβάνονται καὶ ἄλλοι ὑπότροφοι ἐκ Ζαγορίου πέραν τοῦ ὀρισμένου ἀριθμοῦ (ἄρθρον 108). Τὸ ζήτημα λοιπὸν εἶνε καθαρῶς οικονομολογικὸν καὶ οὐδεμίαν παράβασις ἢ ὑπερβάσις τῆς διαθήκης γίνεσθαι. Διὸ γεννᾶται, νομίζομεν, ἀμέσως τὸ ἐρώτημα, ἐὰν ὑπάρχωσι περισσεύματα καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχωσι, προσελήφθησαν ὑπότροφοι ἐκ Ζαγορίου πέραν τοῦ ὀρισμένου ἀριθμοῦ ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη. Ἐὰν λοιπὸν ὑπῆρχον ἢ ἂν μᾶλλον σήμερον ὑπῆρχωσι περισσεύματα δὲν γνωρίζομεν ἀσφαλῶς. Ἡ κοῦσάμεν ὅμως βεβαίως ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως τούτου ἡμεῖς γνωρίζομεν ἀσφαλῶς, καὶ εἶνε τοῖς πᾶσι γνωστὸν τοῦτο, ὅτι πολλὰκις τὸ συμβούλιον τῆς Σχολῆς κατόπιν θερμῶν συστάσεων τῶν διαφόρων κοινοτήτων Ζαγορίου προσέλαβε καὶ πέραν τοῦ ἀριθμοῦ (ἄρθρ. 108 ρ. δ.) ὑποτρόφους. Μαρτύριον δὲ περὶ τῶν καὶ ζωντανῶν τῶν λόγων μου ἔστω ὁ τὸ ἔτος τοῦτο ἀποφοιτήσας Θεοφάνης Φραγκούλης ἐκ Σκαμνελίου καὶ ὁ ἐκπαιδευόμενος ἐπίσης ἐν τῇ Σχολῇ σήμερον Σακελλαρίδης. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἐρχεται φυσικὸν καὶ ἄλλο ἐρώτημα. Μὴ τυχὸν ἀφείχθησαν τῇ Σχολῇ καὶ ἄλλαι κληρονομίαι ἢ κληροδοτήματα τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν περισσεύματα καὶ ἐπὶ τούτων στηρίζομεν τὸ Συμβούλιον ἀπεδέξαιτο χάριν τοῦ ὑψηλοτάτου ἐθνικοῦ σκοποῦ, ὁ ὁποῖος ἐξυπηρετεῖται, τὴν εἰσαγωγὴν Ἀλβανόπαιδων, (ὅπερ καὶ ὁ σήμερον ὑπουργὸς προθύμως ἐνέκρινε) χωρὶς νὰ θιγῇται ἡ κυρίως Ριζαρίου περιουσία; Δὲν εἶμαι εἰς θέσιν ν' ἀπαντήσω κατηγορηματικῶς, ἀλλ' ὡς ἤκουσα ὑπάρχουσι. Καὶ ἐπειδὴ βεβαίως ὑπάρχουσιν, εἶνε δυνατόν σοβαρῶς νὰ ὑποστηρίξῃ ἡ δὴθεν παράβασις τῆς Ριζαρίου διαθήκης; Οὕτω ἔγινε καὶ τὰ κατὰ τὸ ζήτημα τοῦτο, περὶ τοῦ ὁποίου ἔχομεν καὶ τὴν ταπεινὴν γνώμην ὅτι δὲν ἦτο καιρὸς, ὅπως ἐγερεθῇ ἡδὴ, ὅποτε . . .

Ἐλθωμεν ἤδη καὶ εἰς τὸ τὰ μάλα τρυφερόν καὶ ἐνδιαφέρον ζήτημα, τοῦ τοῦ Γραμματέως κτλ. Καὶ ἀντὶ ἄλλας ἀπαντήσεως ἐρωτῶμεν. Ὡς εἶνε τοῖς πᾶσι γνωστόν, τίς ἦτο ὁ συντάκτης τῆς Διαθήκης Ριζάρη; Ὁ Νικ. Ἰωαννίδης ὁ πρὸ τινων ἐτῶν ἀποβιώσας καὶ ὁ ἀπὸ τῶν κατωτάτων βαθμίδων τοῦ δικαστοῦ ἀνελθὼν εἰς τὸ τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀξίωμα. Οὗτος ὑπῆρξε καὶ ἐκ τῶν πρώτων ἐκτελεστῶν τῆς Ριζ. Διαθήκης, ἥτοι ἐν ἐνὶ λόγῳ ὁ τοῦς, ἡ ἰσχυρὴ τοῦ Συμβουλίου. Ἐφῆρμεν δὲ αἰδιδίμος Ν. Ἰωαννίδης τὸ ἄρ. τοῦτο, ὁ ἀκραιφνέστατος καὶ γνησιώτατος οὗτος Ζαγορίσιος; Οὐχί. Διὰ τὸ φανερὸν ἀνεφάρμοστον αὐτοῦ. Διότι ἀνεγράφη τοῦτο ἐπὶ τῇ ἐκκένωσιν τῆς Σχολῆς οὐχὶ κοινοδικῶς, ὡς νῦν, τὸ ὅποιον ὅμως διὰ κωδικελλοῦ ὁ αἰδίδιμος Ριζάρης ὥρισεν. Ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τούτου ἐρωτᾶται, εἶνε δυνατόν μαθητὴς νὰ εἶνε καὶ γραμματεὺς συγχρόνως; Εἶνε πειθαρχικόν; ἔχει τὸν απαιτούμενον χρόνον καὶ ἰκανότητα ἢ εἶνε μικρὴ ἡ ἐργασία τοῦ Γραμματέως; ἔχει τὸν σοβαρὸν, φρονούμεν, δὲν δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ τοῦτο. Διὸ νομίζομεν ὅτι εἶνε πολὺ δίκαιον ὁ πολύπειρος Ἰωαννίδης ὁ αὐθεντικώτατος ἐρμηνευτὴς τῆς διαθήκης Ριζάρη νὰ μὴ λάβῃ καὶ ὑπ' ὕψος τὸ ἄρ. τοῦτο. Οὐδέποτε ὅμως πιστεύομεν νὰ ἐπράξῃ τοῦτο ἐξ ἐλλείψεως ἐνδιαφέροντος πρὸς τοὺς Ζαγορίσιους, πρὸς οὓς ἦσαν γνωστὰ τὰ ζωηρότατα αἰσθηματά του. Ἄν δὲ ὁ Γραμματεὺς πρέπει νὰ ἦ Ζαγορίσιος, ἐμολογοῦμεν ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν πῶθεν συνάγει ὁ διατριβογράφος τοῦτο. Τὸ ἄρ. 83 ὁμιλεῖ περὶ ὑποτρόφου μαθητοῦ Ζαγορίσιου, οὐχὶ ὅμως καὶ περὶ Γραμματέως ἐκ Ζαγορίου καὶ γὰρ οὐκ ἔστι ὑπότροπος. Εὐθὺς ὡς ἤρξατο λειτουργοῦσα ἡ Σχολὴ τοῦ αἰδιδίμου Ριζάρη Γραμματεὺς προσελήφθη ὁ Μ. Σταματάκης, ὁ καὶ ταμίαις, καὶ μετὰ τούτου ὁ παραιτηθεὶς κ. Π. Ἰωαννίδης, ἐπὶ τριακονταετίαν χρηματίας τοιοῦτος. Οὐτὲ ὁ εἰς οὐτὲ ὁ ἄλλος ἦτο Ζαγορίσιος, κατὰ σύμπτωσιν βεβαίως καὶ οὐχὶ ἐξ ἄλλου τινὸς λόγου, ἀλλ' οὐδέποτε ἐλέγχθη καὶ ὅτι ὁ Γραμματεὺς δέον νὰ ἦ Ζαγορίσιος, ὡς σήμερον σκοπῶμεν γίνεσθαι θάρρος καὶ οἱ εἰδότες γνωρίζουσι τὸν λόγον. Διότι δυνατόν νὰ μὴ παρουσιάσθῃ Ζαγορίσιος τις μετὰ τῶν ἐξ ἄλλων τόπων ἐπιδιωχάντων τὴν θέσιν ταύτην, ὅτε ἦτο καιρὸς, ὡς παρουσιάσθη τότε καὶ Θεὸς ἀκόμη ζητῶν τὴν θέσιν ταύτην, ἀλλ' ἐπὶ τῶν παρουσιασθέντων, νὰ ὑπῆρξε τοιαύτη ἢ κρίσις καὶ πεποιθήσις τοῦ Συμβουλίου.

Ἀθῆναι 25 Αὐγ. 1897.

Μ. Δρ.